

הידברות

עונת אביב

פרשת מסעי | גליון 259 | ב' מנחם אב תשע"ו

לתגובות: oneg.shabat@hidabroot.org

אתר הידברות החדש

www.hidabroot.org

העלון מוקדש לרפואה שלמה ר' פנחס ראובן בן אמיליה | לע"נ נעמי כהן בת מטילה | לברכה והצלחה בית כנסת מרכזי קצרין | לע"נ אביגדור בן גולי וניסים | לע"נ שרה בת נרקיס ואהרון | לברכה והצלחה וכל הישועות אהוד יהודה בן אסתר | לע"נ מרגלית בת עוואד וזהרה | לברכה והצלחה קצבים בעמק | לע"נ עידו בן עופרה **להקדשת העלון חייו: 073-2221388**

זמן כניסת ויציאת שבת

מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת
ירושלים	20:48	18:56
תל אביב	20:45	19:13
חיפה	20:48	19:07
באר שבע	20:46	19:13

בחסות יקבי ירושלים

המידה שמוציאה את האדם מן העולם

מה בין הרצון הטבעי ליהנות, לבין התאוה השלילית?

ראש ארגון הידברות - הרב זמיר כהן

2 מדוע ה' ברא יתושים מציקים?

4 לאם ולילד, שלום

6 סיפורי צדיקים לילדים

ולעומתה - יש 'תאוה'. נשים לב שהמילה 'תאוה' אמנם מסתיימת בשתי האותיות שבסוף שם הו"ה, לפי ששורש התאוה בנשמת האדם בא מתוך תשוקת הנשמה לעונג אמיתי, שהוא טהור וקדוש להתענג על ה'. אולם תחילת המילה מורכבת מהאותיות 'ת' ו'א' לרמוז, שבמקום להשקיע בעולמו הרוחני ולבנות עצמו שלב אחר שלב, מ-א' עד ת', עד הגיעו לתכלית העונג, הופך הוא את הסדר ומיד 'קופץ' לסוף, סבור הוא להתחיל מה-ת' ומשם לחזור ל-א'.

וזהו ביאור המסופר בגמרא (תמיד לב ע"א) שבין השאלות ששאל אלכסנדר מוקדון את זקני הנגב, שאל: "מה יעביד איניש (יעשה אדם) ויחיה? אמרו לו: ימית עצמו". כלומר, ימית את רצונו העצמי ליהנות יותר ממה שהתירה התורה, ואז יגלה כי הוא חי בעולם מתוך שמחת חיים. ועוד שאל אותם: "מה יעביד איניש וימות?" והשיבו: "יחיה את עצמו". כלומר, ילך אחר תאוות לבו ויתיר לעצמו מה שאסרה התורה, וכך ימצא את עצמו יורד מדחי אל דחי, עד שהתאוה תוציא אותו מן העולם.

אך כיצד יזכה האדם להמית את התאוה בטרם ייגרר אחריה ולבסוף תקברנו ותקבור את עצמה ביחד עמו? על ידי שיקבע מידי יום זמן מיוחד לעסוק בתורה שהיא מחכימת פתי ומשיבת נפש, ועליה נאמר: "אֵילַת אֲהָבִים וְנִעְלַת חַן, דְּדִיָּה יִרְדָּה בְּכָל עֵת" (משלי ה, ט).

וזהו הנרמז בכתוב: "וַיִּסְעוּ מִמְדְּבָר סִינַי, וַיַּחֲנוּ בְּקִבְרַת הַתְּאֻוָּה". שעל ידי שהסיעו עצמם מהתורה שניתנה במדבר סיני, הגיעו לקברות התאוה. אשרי האדם החכם היודע ליהזר מראש שלא לרדוף אחר התאוה, אלא עוסק בתורה וחי באופן מאוזן ונכון כהדרת הבורא בתורתו, מבלי לחפץ בהפרזה בהנאה עד שהיא בגדר תאוה. אדם זה חי בטוב הן בעולם הזה והן בעולם הבא. שבת שלום.

פרשתנו החותמת את חומש במדבר, מפרטת התורה את מסלול הליכתם של בני ישראל במדבר במשך ארבעים שנה, ובתוך הדברים אומרת: "וַיִּסְעוּ מִמְדְּבָר סִינַי, וַיַּחֲנוּ בְּקִבְרַת הַתְּאֻוָּה" (במדבר לג, טו). במבט שטחי נראה כי מדובר רק בציוני מקומות, אולם כדרכה של תורה ללמד רובדי עומק בכל פסוק, אף כאן רומזת לנו התורה במילים אלו יסוד גדול בעבודת ה' ובעבודת המידות.

נתבונן בדברים. שם המקום נקרא 'קברות התאוה', ולא לחינם. שם ייחודי זה נקבע, משום שנועד להעביר מסר גדול לדורות עולם במשמעות כפולה: שהתאוה קוברת, ואז גם התאוה בעצמה נקברת. וביאור הדבר הוא, הרדיפה אחר מימוש התאוות גורמת לאדם לצאת מן העולם, כפי שלימדונו חז"ל בפרקי אבות: "הקנאה, התאוה והכבוד - מוציאין את האדם מן העולם". ואז, כאשר האדם מגיע למצב גרוע זה, ומגלה כי הנה הוא נמצא על פתח הקבר שהתאוה כרתה עבורו כדי להוציאו מן העולם, חש מיד תחושת מיאוס במה שכל-כך התאוה לו עד כה והיא שהביאתו לעברי פי פחת. ונמצאת התאוה עצמה נקברת עמו.

שהנה האדם נברא "להתענג על ה' וליהנות מזיו שכינתו", כדברי הרמח"ל בהקדמתו ל'מסילת ישרים', ומתוך כך חש הוא בעמקי נפשו דחף להגיע להנאה. אלא שהיצר מנצל תשוקה טובה ונוכחה זו שנועדה למימד הרוחני שבאדם, ומשתמש בה כדי לפתות את האדם להימשך אחר מה שאינו רצוי, ואפילו אחר האסור. שכן יש 'הנאה' שהתירה התורה, וכמבואר בגמרא שכל הנאות העולם ניתן להשיגן בהיתר, אלא שהן בגבולות הנכונים,

שאל את הרב

מאת הרב אברהם יוסף, רב העיר חולון

לכתחילה, אבל בדיעבד יש לשער שגם אם היו חרקים הם התרסקו בלישה ובאפייה, ויש להקל לאכול את העוגה.

המיקום באזור חם, או מחמת עבר עליו זמן רב, ולכן מקפידים מאוד שלא להשתמש בקמח ללא ניפוי. אולם כל זה

בימינו, כל הקמח הנמצא במרכולים עובר תהליך ניפוי ראשוני, וכיון שע"פ הרוב הוא מתליע מעצמו, או מסיבת

אשתי אפתה עוגה, ולאחר מכן נזכרה ששכחה לנפות את הקמח. האם העוגה נאסרה באכילה?

בריאות שפיע זיווג חיים חברים

תקוה שמוחה ילדים משפחה

פרנסה אהבה

אברות תמיד אף מה עש!

הזמיני אחת ממרצות הידברות אל ביתך

אזכה לטאלון תודה וברכה, לזכר, ריקודים ופסגולת חלב.

התודה מתחילה בחיגוג שלך:

073-2221290

כותב דוד המלך בפרק ק' בתהלים "מזמור לתודה" המיוחס למשה רבנו רצה ישועה שפיע וברכה? "בואו שערי בתודה"

התודה פותחת שערי שמיים

מודה אני

המסתמנות בידים שלי!

מדוע ה' ברא יתושים מציקים?

מהי התועלת בכל מיליוני החרקים שיש בעולמנו, ובפרט היתושה שעוקצת ומציקה?

בעצמם! מתברר שגם מאחורי מה שנראה לנו קשה – מסתתרת למעשה חכמה אלוהית מדהימה. לגבי שאלתך על עקיצת היתושה, יש לדעת שכל הבריאה משקפת את מעשי האנושות. אותם מינים שכיום עוקצים את האדם – נקבעו כעונש מציק מאז חטא האדם הראשון. אך גם במה שנראה לנו מזיק לחינם – קיימת למעשה תועלת גדולה עבורנו, ומסתתרת בו חסד גדול המכפר על עוונות, והמחליף עונשים גדולים יותר. אמרו חז"ל (מסכת ערכין דף טז, ב): "עד היכן תכלית הייסוריך? ... אפילו נהפך לו חלוקו כשלבשו, והוא צריך לחזור ולהפכו, הרי אלו ייסורים... עד היכן תכלית ייסוריך? אפילו הושיט ידו לכיס ליטול שלוש מטבעות, ועלו בידו שתיים, הרי אלו ייסורים!"

תאר לך, רק לצורך ההמחשה, שיתושה עקצה אותך על כל פעם של אבק לשון הרע שהוצאת מפיו, ובזכות עקיצות מציקות אלה כופרו לך עוונות רבים מאוד, שהיו יכולים להתאסף כל ימי חיך, והיית אמור לשלם עליהם בשק גדול בעולם הבא. אך בזכותם של אותם יתושים מציקים, תגיע יותר נקי ומזוכך לעולם הבא. אז בוודאי תודה לאותם יתושים מציקים, שנשלחו משמים לתועלתך. המשך בעמוד 5...

מאכל עיקרי לבעלי חיים גדולים מהם, בגלל כושר ההתרבות שלהם ומעברם המהיר ממקום למקום. עננים של יתושים משמשים מאכל לאינספור בעלי חיים. החרקים חיים בהרמוניה עם צמחים ועצים, מאבקים פרחים, ומועילים לצומח להתרבות ולהתפשט בעולם. בלעדי החרקים, לא היו צמחים ועצים מתרבים ומתפשטים בכל רחבי העולם. הטבע מתוכנן בקפידה רבה, כל בעלי החיים, הטורפים והנטרפים, קשורים בגלגל מדויק של מערכת טבעיים היוצרת איזון. רק תודות לתחכום שבטבע מסוגלים כל בעלי החיים לשרוד ביחד מבלי להכחיד זה את זה.

ראיתי פעם וידאו מבית נשיונאל ג'יאוגרפיק על הפילים באפריקה. במהלכו הראו פעם-אחר-פעם אריות הטורפים פילים חלשים או צעירים, חסרי אונים. היה קשה מאוד לצפות בו, אך לקראת סופו גילה לפתע הקריין נתון מדהים ששינה את כל פני התמונה העגומה: מסתבר שהפילים מגיעים לגיל 60, ומחסלים במסעם הארוך באפריקה את כל מקורות המזון הנקרים בדרכם. אלמלא האריות והסכנות שמדללות את אוכלוסייתם, היו הפילים מחסלים את כל מאגרי המחייה באפריקה, גוזרים מוות על כל בעלי החיים האחרים – ולבסוף היו נכחדים ברעב.

שלום וברכה ערוך, ותודה על שאלתך. מדע האקולוגיה מלמד כי לכל בעל חיים בעולם, אפילו הקטן ביותר, ישנה השפעה עקיפה על כל המינים בארץ מחייתו.

החרקים משמשים מאכל לזוחלים, ציפורים ויונקים קטנים. בלעדי החרקים, היו אלפי מינים גדולים נכחדים ברעב. ובפרט היתושים הינם

חודש אב והלכותיו

ז. אסור לקנות נעליים חדשות, הגם שאינו נועל אותם בימים אלו. אבל מותר לתקן נעל שנקרעה. ומכל מקום, מותר לקנות נעליים חדשות של בד או גומי לצורך תשעה באב, וינעל אותם מעט זמן לפני תשעה באב.

ח. משא ומתן של שמחה: ממעטים בכל הקניות של צרכי החתן והכלה, כיון שהן קניות של שמחה. ואולם אם החתונה מתקיימת מיד לאחר תשעה באב, ולא יספיקו לקנות כדי הצורך, או שיש סיכוי שהמחירים יעלו, מותר לקנות בימים אלו.

ט. רשאי לברך 'שהחיינו' על בגד חדש בשבתות של 'בין המצרים', מכל מקום בשבת שלאחר ראש חודש אב, נכון שלא לברך 'שהחיינו' על בגד חדש. אך על פרי חדש רשאי לברך, כיון שאין דרגת השמחה באכילת פרי חדש כמו השמחה בלבישת בגד חדש, שהשמחה בבגד חדש גדולה יותר.

י. מנהג ישראל שלא לאכול בשר מראש חודש אב ועד יום עשירי באב, ויום עשירי בכלל האיסור, וביום ראש חודש עצמו מנהג הספרדים להתיר לאכול בשר, מפני כבודו של ראש חודש. וכן נהגו גדולי הדור הספרדים, אבל מנהג בני אשכנז להחמיר שלא לאכול בשר ביום ראש חודש. האיסור הוא בין בבשר בהמה ובין בבשר עוף, אבל לאכול דגים מותר.

אפשר טוב להשתדל שיתקיים המשפט בחודש אדר, שאז מזלם של ישראל למעלה.

ב. מי שנוקב לו תאריך לעבור ניתוח בימים אלו, ואפשר לדחות את הניתוח עד עשירי באב, כדאי שידחה את הניתוח. כן פסק מרן רבנו עובדיה יוסף זצ"ל בספרו הליכות עולם חלק ב.

ג. מותר לערוך מסיבת 'שידוכין' 'תנאים' אף לאחר ראש חודש אב, ומכל מקום אין להתיר לעשות ריקודים בימי בין המצרים אלא לשורר בפה בלבד. וכן אין לערוך סעודה, אך מותר להגיש לפני האורחים דברי מתיקה, עוגות וכדומה.

ד. אסור לסייד ולצבוע את קירות הבית בימים אלו, ואולם מותר להדביק טפטים על קירות הבית, שאין לנו לאסור אלא מה שאסרו חכמים בלבד. ומכל מקום, מותר לצבוע את בתי הכנסת בימים אלו, כיון שזה לצורך מצוה של רבים.

ה. מותר לקנות כלים או רהיטים חדשים לביתו, אף לאחר ראש חודש אב. ומכל מקום, אם זה דבר יקר שישמח בו מאוד, כמו מכונית או ספרייה יקרה וחשובה – מותר לקנותם, אך טוב להחמיר שלא להביאם לביתו עד לאחר עשירי באב.

ו. אסור לתפור או לסרוג בגדים חדשים בימים אלו. וכן אסור לקנות בגדים חדשים, אף שאינו לובש אותם עתה. אבל מותר לתקן בגד שנקרע, וכן מותר לקנות בד, כדי לתפור ממנו בגד לאחר תשעה באב ובמקום הפסד מומן ישאל מורה הוראה.

על סדר היום

מאת הרב שי עמר

אמרו חז"ל: "משנכנס אב ממעטים בשמחה", ודקדקו לומר 'ממעטים', דהיינו שעדיין צריכים לשמוח, אלא שיש להפחית מעט מהשמחה. כיון שכל הזמן צריך האדם לעבוד את ה' בשמחה כמו שנאמר 'עבדו את ה' בשמחה'. וקבעו חז"ל גדרים לדיני הצער והאבלות בימים אלו, מר"ח אב ועד לתשעה באב (ואף למחרתו):

א. יהודי שיש לו תביעה משפטית עם גוי, יתחמק מלדון עמו מראש חודש אב עד עשירי באב. ואם

להזמנת הרצאות של הרב בתחומים שונים: 073-2221290 לשאלות נוספות: 054-8448909

לקראת ראש השנה
מסע תפילה באוקראינה
בהשתתפות

הרבנית חדוה לוי
שירה ותפילה והדרכה רוחנית

ר' שמעון פרץ
חיוך ואמונה ומופע סטנדאפ יהודי

5-7/9 ב'ד' אלול

מסע בין צדיקים

72 שעות!

הבטיחי מקומך

073-222-1-202

שינוי פנימי משנה מציאות

במקרים רבים מאוד, אם אנחנו משנים את עצמנו, המציאות סביבנו

משתנה גם היא

לימודים, ליזום גירושין וכד'. מהו הפרטון האמתי? על האדם להסיר מעצמו את הקרניים, המסבכות אותו - עליו לעבוד על עצמו, ולהיפטר מהמידות הרעות, כמו גאווה, קנאה, שנאה, כעס ועצלות, וכד'. אם אדם לקוי בגאווה, בקנאה ובכעס, במה יעזרו לו הגירושין?! מן הסתם, הוא יסתבך במריבות גם עם האישה השנייה והשלישית. האדם הקנאי והסססכן יוכל, אולי, להתקבל למקום עבודה חדש, אם לא יעמדו על טיבו בעת הריאיון, אבל הוא לא יחזיק שם מעמד זמן רב. אותן 'קרניים' שגרמו לו להסתבך בעץ של מקום העבודה הראשון, יסבכו אותו מהר למדי גם במקום החדש. על כן, בראש ובראשונה כדאי לנו להתמקד בהסרת הקרניים המסבכות. נעבוד לתקן את המידות שלנו ולהשתפר. רק אחרי כן, אם עדיין יהיה צורך, נעבור לטפל בעצים.

מתוך ספרו של הרב יצחק פנגר, FHT
להזמנות: 073-2221250

את הענף, אבל מיד נתפס שוב בענף נוסף. וביתיים, הציידים מתקרבים על סוסייהם החסונים, ומאיימים לתפוס אותו. צבי בוגר הגיע במרוצה, וראה אותו במצוקתו. "צביקה חביבתי", אמר הצבי הבוגר, "נראה לך, שככה תוכל להינצל? הן לא תספיק לכרות את מאות הענפים שיעמדו בדרכך, טרם יגיעו הרודפים! אך אל תדאג, לא אבדה תקוותך - שהרי ביכולתך לקצוץ לעצמך את הקרניים, וממילא תוכל לרוץ ללא כל הפרעה, ולהינצל." כל אחד מאתנו מעוניין לרוץ ולהתקדם בחיים, אבל בדרך יש מכשולים של 'עצים', שחוסמים ומפריעים, ומונעים את ההתקדמות. ה'עצים' יכולים להיות בני משפחה קרובים - בעל, אישה, ילדים או הורים, והם יכולים להיות חברים ללימודים או לעבודה. טבע האדם בראש ובראשונה, להאשים אחרים בחוסר ההתקדמות שלו. והפרטון השגוי, בהתאם לאבחון השגוי - 'לכרות את העצים', להחליף מקום עבודה, לשנות מקום

עבודת ההכנעה הינה צעד ראשוני והכרחי, אולי אפילו קריטי. האדם עלול להיות האויב המר ביותר של עצמו, ולכן בראש ובראשונה עלינו לעבוד כדי להשיג שיתוף פעולה פורה ויעיל עם עצמנו.

המשל מספר על צבי צעיר, שרץ לתומו באחו, ולפתע הבחין בציידיים, שועטים על סוסייהם מאחוריו. הצבי מיהר לברוח לעומק היער, אבל קרניו הסתבכו שוב ושוב בענפי העצים, ועיכבו אותו במנוסתו.

הכה הצבי בענף אחד, והצליח לשבור אותו ולהיחלץ, אבל מיד נתפסו קרניו שוב, בענף אחר. ושוב חזרה ההתרחשות על עצמה, כשהצליח לשבור

"התפיסה של 'כוחי ועוצם ידי' התנפצה בבת אחת"

הוא היה מפקד בסיירת צנחנים, כיכב בפרסומות טלוויזיה, השתתף בתכניות שונות והיה דוגמן מצליח. יום לפני שהיה אמור להינשא לגויה, לצורך קבלת אזרחות אמריקאית - קיבל יריב בן חיים את הבשורה ששינתה את חייו

והסכים. "נסעתי לשם. המפגש עם הרב אלבו היה הלם בשבילי, בשל העוצמה והסגנון המיוחד שלו. יריב 'נפל' על דרשה בנושא מרוץ הפייד, או במילים אחרות, העברת התורה לאורך הדורות מאז ועד היום. 'נוכחתי לדעת שמעמד הר סיני זה לא משהו חד-פעמי שקרה לפני 3,000 שנה, אלא משהו שמסודר בכרונולוגיה מופלאה ועובר מאב לבן ומדור לדור. אתה רואה שאתה חלק משרשרת הדורות ולא סתם יהודי תלוש'."

עוד הוא מספר שאחד הדברים העיקריים שדחפו אותו להתקרב לדת ולשנות כיוון, היו הרצאות של הרב זמיר כהן והרב יצחק פנגר, אותן היה נוהג לשמוע בקביעות. "הייתי שומע הרצאות שלהם בנושאים שונים ומגוונים, והייתי מרותק. נהניתי מאד מהדרך המתונה והעדינה בה העבירו את הדברים, ולאחר כל הרצאה כזאת מצאתי את עצמי עולה ועולה ברוחניות". בעצתו ובהדרכתו של הרב אלבו, החליט יריב לנסות ולהישאר בישיבה למשך שבוע. כבר בימים הראשונים הוא התחיל להרגיש שמשוה זו בנשמתו. השבוע בישיבה הפך לשבועיים, אלו הפכו לחדש - והשאר היסטוריה. "לאט-לאט התחלתי בי ההבנה של מה אני רוצה מחיים שלי. החברה המתירנית של תל אביב, שכבר עוקפת ברמת המתירנות שלה את ארה"ב, כמו זה של חבריי. השאיפה להקים בית יהודי עם אישה צנועה התחזקה בי. הייתי קרוב כבר לגיל 25, והתמקדתי במטרה זו.

יריב זכה להגשים את חלומה, והתחתן עם יהודיה כשרה כדת משה וישראל. המשפחה מתגוררת בירושלים, קרוב לרב. הבקרים שלו מוקדשים ללימוד, ושאר היום מתחלק למשימות שונות, כמו הקדשת זמן לבית או העברת סיפורו האישי במרכזים שונים בארץ.

מעוניינים לשתף אותנו בסיפור התשובה שלכם?
צרו קשר בדוא"ל shira@hidabroot.org

תשובה בהיזכרות

מאת שירה כהן

"נולדתי בקריית גת", מתחיל אבן-חיים את סיפורו. "בבית קיבלתי חינוך לערכים לא מחייבים. המתירנות המערבית נכנסה והרסה כל חלקה טובה. לא הכרתי מושגים טריוויאליים, והאמת שגם לא רציתי להכיר". לאחר השירות הצבאי, החל בקריירה בתחום הדוגמנות. בהמשך הוא טס לעבוד בשווייץ, אוסטריה, גרמניה, צרפת והולנד. בחזרתו לארץ, בשנת 1995, יריב כבר שחה היטב בים הגשמיים. "חיפשתי רוחניות כדי להכניס קצת תוכן לחיים. התחלתי בלימודי רפואה אלטרנטיבית וכל מיני פילוסופיות רוחניות, אבל הנשמה לא קיבלה את זה. זה לא הביא אותי לשקט שחיפשתי".

יריב לא מצא תשובות, לא בארץ ולא בפילוסופיות אותן למד. בעקבות כך נוצר פער משמעותי בין החלל הרוחני שנפער בתוכו לבין ההצלחה בעולם הגשמי. הפער הוא החליט לנסות את מזלו במקום אחר, ועזב את הארץ לטובת ארץ החלומות - אמריקה. הוא עצר בשיקגו, המשיך ליוסטון וביקר בפלורידה. "אני זוכר שבחודש ניסן הגעתי לאחת מעיירות הקייט, ואת ליל הסדר העברתי במסעדה כשעל השולחן לחם, נבלות וטרפות. הרגשתי שזאת לא היהדות, אבל לא היה לי למה להשוות".

בארה"ב הצליח יריב מבחינה מקצועית, וגם הרוויח לא רע בכלל. בראשו כבר רקם תוכנית בה יתחתן עם גויה, מצב שיאפשר לו לשהות בארה"ב דרך קבע, רק שרבות מחשבות בלב איש, ועצת ה' לא בדיוק הסתדרה עם התוכניות שלו. כך, בשעה ארבע לפנות בוקר, יום לפני החתונה המיועדת, צלצל הטלפון. הייתה זו דודה מירי. "אמרת לה: 'דודה, דבר מח'ר'. היא ענתה: 'אבא שלך קיבל התקף לב, כדאי שתגיע עכשיו'".

מבוהל וחסר אונים אסף יריב בתיק הצד שלו כסף ומסמכים, ועלה על המטוס הראשון לכיוון ישראל. "כל הכוחי ועוצם ידי' התנפץ בבת אחת. הרגשתי שהנסת רב על הגלוי. השארתי מאחורי את כל שבניתי שם, עם דלת פתוחה".

במטוס הוא הרגיש בראשונה את התחושה של "ממעמקים קראתיך ה'", והחליט לעשות "תנאי" עם בורא עולם: "אם אבא שלי יצא מזה, ואצליח להבין את קיומך - אני מבטיח שאני איתך עד הסוף, בלי לעגל פינות ובלי קיצורי דרך".

יריב נחת בארץ בתחושות מעורבות, כשהוא מבולבל, עייף ומהורהר. הוא לקח לידיו סידור, ולשמחת המשפחה, כעבור תקופה, החלים האב. "ידעתי שאני צריך לקיים את ההבטחה", נזכר יריב, כי אצלנו בבית 'מילה זו מילה'.

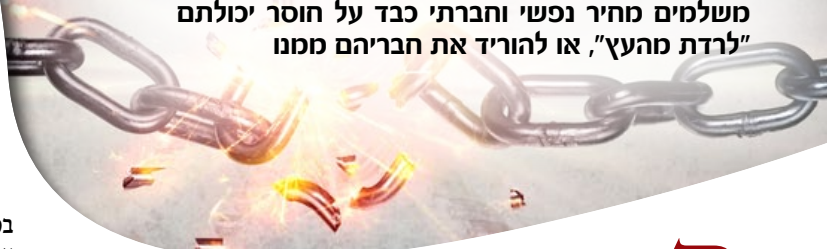
כיוון שלפעמים חלומות מתגשמים, זימן בורא עולם בדרכו של יריב שליח מצווה. "יום אחד, בשנת '97, כשאני הולך על גשר ההלכה בשכונת בבלי בתל אביב, פוגש אותי יהודי בשם עזרא רביע ומבקש שאשלים מניין. נכנסתי לבית הכנסת ולא ידעתי מה צריך לעשות. מאוד התביישתי. ר' עזרא ראה שאני גר בבית קרקע מאחורי בית הכנסת והציע לי לבוא לשמוע קידוש בשבת בבוקר. כשראיתי איך הוא מברך את ילדיו, איך הם שרים ואומרים דברי תורה, התרגשתי מאוד. תוך כדי הסעודה הוא שאל אותי שאלה: 'אתה באמת חושב שהעולם הזה נוצר בפיצוץ אחד?'. עניתי שאני לא יודע מה אני חושב, אבל אני מוכן לשמוע הוכחות מדעיות. בתגובה הוא הזמין אותי לבוא לשמוע שיעור קבוע בשכונה כדי לקבל תשובות לשאלות שלי.

ניגשתי ליהודי בשם הרב דוד אקוקה, אדם בעל חזות טובת לב ועדינה, שעורר בי את החשק לחקור ולשאל. הוא לא נכנס איתי לפולמוס על קיום בורא עולם, אלא מיד עבר ללימוד הגמרא. הסוגיה שלמדנו הייתה מאתגרת, עם הרבה עוצמה וחוכמה. הרגשתי רצון להיכנס יותר פנימה, למהות".

בשלב זה הצליחה היהדות ללכוד את תשומת ליבו של יריב, אך הוא עדיין ביקש לקבל תשובות נוספות, ביניהן הוכחות באמינות התורה. הוא קיבל הצעה להתארך בשבת בישיבתו של הרב אלבו בירושלים,

לאם ולילד, שלום

אם נבדוק כל סכסוך ונברר מאין התחיל, נגלה על עצמנו דברים מביכים ביותר. לפעמים, אי־הבנה עלולה להסתיים בסכסוך רבי־שנים. אנשים, כך מסתבר, משלמים מחיר נפשי וחברתי כבד על חוסר יכולתם "לרדת מהעץ", או להוריד את חבריהם ממנו

ה

אמת היא, שאני די מתביישת לכתוב את הסיפור שלי, משום שהוא עלול להציג אותי כטיפשה גמורה, או חמור מכך - כרעת-לב. לכן לא כתבתי שום פרט מזהה, ולצורך העניין אקרא לעצמי אסתר, שם שלקחתי מהמגילה.

מאז שאני זוכרת את עצמי, הייתה לי חברה בשם גילה (שם בדוי). היינו הולכות יחד לגן, ישבנו בספסל אחד באופן כמעט רצוף, מכיתה א' עד סיום הלימודים. לעתים רחוקות הפרידו בינינו, ואז האמהות היו מתערבות, שלא יעשו כן, בין השאר מפני שלא הייתה שום סיבה. לא היינו מפתטות, ואם כן, בכל מקרה - לא בדיבורים, כי אם בפתקים. החברות שלנו, הייתה הדבר הכי יציב שהיה לי בחיים, עד היום הזה. כולם מסביב התפעלו, כיצד קורה ששתי בנות מצליחות להסתדר ביניהן בצורה כה מופלאה, בלי סכסוך אחד.

היינו ששתי חמש עשרה וחצי. עברו עלינו עשר שנים של חברות מקסימה. ואז אירע משהו שהרס את הכל.

משפחתה של גילה עמדה לחגוג שתי שמחות. אחותה הגדולה עמדה להתחתן, והקטנה עמדה לחגוג בת מצווה. וכל זאת, בהפרש של שבוע. גילה דיברה רבות על מסיבת בת המצווה והיכן הן הולכות לערוך אותה ואילו הפתעות הן מכינות, וכמה פעמים אף הלכנו יחד לקנות קישוטים והפתעות למסיבה. כחמישה ימים לפני המסיבה, שמתני לב למשהו מאד מוזר: לא קיבלתי הזמנה לחתונה של אחותה של גילה.

בתחילה הייתי בטוחה שההזמנה מתעכבת, אך ככל שהתקרב מועד החתונה, חשתי שהיא נמנעת מלדבר אתי עליה. שלחתי חברה משותפת לברר בדרך אגב אם היא מזמינה חברות לחתונה, והיא ענתה: "לא!". "אפילו לא את אסתר?"

"אפילו לא את אסתר", היא ענתה. כאשר שמעתי זאת, חרב עליי עולמי. לא הבנתי מדוע אינה מזמינה אותי. סיפרתי זאת לאמי, שינסתה להרגיע אותי. היא אמרה שזה באמת לא לעניין שאבוא לחתונה של האחות, כי מה לי ולה, אך אני טענתי שלא ייתכן שחברתי הטובה ביותר לא תזמין אותי לחתונת אחותה, מה עוד שלבר המצווה של אחי,

"כי אני לא יכולה."

"חבל שלא העברת לגילה מסר שאת פגועה, אמרה אמי. "היא ודאי לא חשבה מה זה עשה לך." ואז לא יכולתי להתאפק, ופרצתי בבכי. "היא כן חשבה והיא כן ידעה. שלחתי לה מסר עם אחותה, והיא העבירה לה. לגילה לא אכפת ממני." אמי ניסתה להרגיע אותי, אך אני מיררתי בבכי. "תביני", אמרתי לה, "היא יושבת בבת מצווה ושמחה. היא יודעת שאני - החברה הכי טובה שלה - פגועה, ובכל זאת היא ממשיכה לשמות, ולא מתקשרת לפייס אותי או לפחות להזמין אותי. היא בטח אומרת לכולם: 'מה היא חושבת, אסתר הזאת, אני חייבת להזמין אותה לחתונה? שתישאר בבית וזהו'."

הכרתי את הראש של גילה וידעתי שאלו הן המילים שהיא בחרה. זה היה סוף החברות שלנו. למחרת, כבר לא ישבנו זו לצד זו. בתחילה הועברו מסרים, והם לא היו ידידותיים. להפך. היא השמיצה אותי וביזתה אותי, ממש במילים שאותן צפיתי מראש. היא צחקה עליי, שרצייתי לבוא לחתונה של אחותה. "מה הקשר? מה היא מכירה את אחותי? אני יכולה להזמין אותה לחתונה שלה? זו החלטתה של הורי, לא שלי. מה היא רוצה ממני? ועוד היא מענישה אותי? לא באה לבת מצווה? הענישה את עצמה, לא אותי." כששמעתי את הדברים, נכנסה בי כוז שנאה אליה, שידעתי כי לעולם זו לא תאוחה.

חלפו שנים מאז. סיימנו את הלימודים. התארסתי ראשונה, ולא הזמנתי אותה לאירוסין או לחתונה, וכך נהגה גם היא. חיינו נפרדו לגמרי. התחננו, נולדו לנו ילדים, וחמש עשרה שנה חלפו מאותו סכסוך מר.

לפני כמה חודשים ילדתי בת. לאחר שלושה ימים בבית החולים, נסעתי לבית החלמה לילדות, ושם הכניסו אותי לחדר. אמרו שיש בו עוד דיירת אחת. השם לא אמר לי דבר.

נכנסתי. החדר היה ריק. הסדרתי, ולאחר מכן הלכתי לישון.

כשהתעוררתי, הייתה חברתי לחדר יושבת על המיטה והתינוק בזרועותיה. בירכתי אותה לשלום, וברגע שעשיתי זאת, קפאו המילים בפי.

זו הייתה גילה. הייתי בהלם. לא יכולתי להוציא הגה. "זו את, אסתר, לא?" אמרה.

לא עניתי. "איזה עולם קטן", היא צוחקת. "דווקא שאת תהיי פה מכל העולם?"

לא ידעתי איך להגיב. הדחף הראשוני שלי היה להסתלק מהחדר ולבקש העברה. האישה הזו עשתה לי כל כך הרבה רע בחיים, שלא רציתי להיזכר בה שוב. אך משהו בכל זאת השאיר אותי שם. "את זוכרת איזה חברות היינו?" היא שואלת. "תאמיני לי, לא הייתה לי חברה כמותך."

"את הרסת לי את החיים", שמעתי את עצמי אומרת. "מה???"

"מה שאת שומעת. הרסת לי את האמון בבני אדם, את האמון בעצמי. שברת לי את הלב, ועוד דרכת על השברים."

היא לא נשארה חייבת. "מי שמדבר! את הרסת לי את הבת מצווה של אחותי. חיכיתי שתגייעי. לא

שהתקיימה רק לפני חצי שנה, הזמנתי אותה והיא באה. אמי משכה בכתיפה, וראיתי שגם לה מאד חורה העניין. התכנסתי בתוך עצמי וציפיתי, שאולי היא תתעשת ותזמין אותי בכל זאת. היא לא הזמינה.

החתונה הגיעה, ולא אשכח את הלילה הזה. ישבתי בבית ובכיתי. ידעתי שבשעה זו, חברתי הטובה שמחה ורוקדת, ואני יושבת בביתי וממרת בבכי. ראיתי בכך אכזריות מצדה. לא הבנתי מדוע עשתה לי זאת.

בבוקר חשבתי מה אעשה - האם אדבר איתה או לא? אך היא פתרה את הבעיה: היא פשוט לא הגיעה ללימודים, לא למחרת ולא ביומיים שלאחר מכן. לאחר מכן אני חסרת יומיים, בהם שקלתי אם להגיע לבת המצווה (אליה הזמנתי) או לא.

ובדיוק יום לפני בת המצווה, פגשה אותי אחותה של גילה ושאלה אותי: "נו, את מתכוננת לבת מצווה?"

כאילו כלום. כאילו לא השאירו אותי בבית, בלי להזמין אותי לחתונה של האחות. ואז יצא לי מהפה: "לא. אם אני לא מספיק חברה בשביל שיזמינו אותי לחתונה, אני לא חושבת שאני צריכה לבוא לבת מצווה", ולאחר מכן הוספתי: "ותעבידי את זה לגילה."

למחרת, פגשתי את האחות ושאלתי אותה אם העבירה את המסר. היא אמרה שכן. "ומה היא ענתה?" שאלתי.

היא התחילה להתחמק. "אני לא יודעת, היא לא כל כך הבינה מה את רוצה." והסתלקה מהמקום. ***

ערב בת המצווה מגיע, ואני יושבת בבית ומחכה. רצייתי שגילה תתקשר ותאמר לי: "בואי". הייתי בטוחה שכך תעשה. עברה שעה ועוד שעה, ואני מסתכלת על השעון ורואה איך הלילה יורד ושום טלפון לא מגיע.

ניגשתי לאמי וביקשתי לדבר איתה. הייתי במצוקה נוראה. נאבקתי עם עצמי שלא לבכות. חשתי אי-נעימות אף כלפי אמי, על שכך מעוללת לי החברה הכי טובה שלי.

אמרתי לה בשקט: "היום הבת מצווה של אחות של גילה." ומדוע את לא הולכת? שאלה אמי.

"כי אם אני לא מספיק חשובה להגיע לחתונה - מה פתאום שאגיע לבת מצווה?"

אמי אמרה: "חבל שאת עושה מזה עסק. תלכי וזהו."

"אני לא יכולה", אמרתי. "מדוע?"

רוצים לארגן שבת רוחנית ומרוממת בקהילתכם?
בואו והיו שותפים לפרוייקט המצליח 'שבת בקהילה' והצטרפו לעשרות קהילות ברחבי הארץ שנהנו משבת של עונג והתעלות רוחנית, השבת בהשתתפות מרצה בכיר מארגון הידיברות

לפרטים נוספים חייגו: 073-222-13-61

הרב רפאל אוהיון
הרב מרדכי חזיה
הרב שי עמר
הרב עמנואל מזרחי
הרב ראובן זכאים
הרב מרדכי לוי
ג'ר הצדק אברהם סיני ועוד...

שבת שירת הבקשות עם המייטן חכם אבנר שם-טוב

all together

מדוע ה' ברא יתושים? מציקים?

בנוסף, עלינו ללמוד מוסר מן היתוש, כפי שאמרו חז"ל: "אדם נברא בערב שבת ומפני מה? ... שאם תזוח דעתו עליו (-אם יתגאה) אומר לו: יתוש קדמך במעשה בראשית (נברא לפניך)" (סנהדרין דף לח, ע"ב).

סוף סוף היתושים פועלים באופן אוטומטי על פי טבעם (היתושה לא עוקצת אותך מתוך מחשבה רעה או בחירה להזיק, אלא זהו טבעה המולד), אך האדם בוחר בעצמו אם להיות צדיק או רשע! האדם בוחר בעצמו להיות איש חסד, או מזיק יותר מחיה טורפת. וכמה פעמים במהלך חייו היינו גרועים יותר מיתוש, כאשר עשינו פעולות מזיקות שלא התחייבו לעשותן?

כתב בעל התניא: "אף יתוש שמכניס ואינו מוציא (כלומר הוא בריה נחותה), שהיא קליפה היותר תחתונה ורחוקה מבחינת הקדושה המשפעת בתכלית הריחוק - (למרות זאת) קודמת לאיש החוטא בהשתלשלות וירידת החיות מרצון העליון ברוך הוא" (ליקוטי אמרים, דף ל ע"ב).

היתוש הרי בסך הכול ממלא את תפקידו על פי טבעו, ובכך הוא ממלא את רצונו של ה' הרבה יותר טוב מאתנו - כאשר אנו לא ממלאים את תפקידנו. אז לפני שמתרגזים בגלל יתוש מציק, עלינו לשאול את עצמנו, האם טובים אנחנו ממנו?

הבורא יתברך ברא את העולם כמראה, אשר משקפת את מעשי האנושות לתוכה. כשבני האדם נוהגים באכזריות אלה כלפי אלה, מזיקים, מקנאים, חומדים, מרכלים, מדברים לשון הרע - גם הבריאה נוהגת איתם באותו אופן, ומתריבים בעולם אסונות טבע וחיות מזיקות. רק עם בוא הגאולה השלמה, ישתנה העולם בהתאם לחזרתנו בתשובה, וכל אותם עוונות שבגינוס אנו סובלים עתה יתכפרו לנו. כנראה שאז לא יהיה צורך אפילו בעקיפת יתושים.

לכתבות נוספות של דניאל בלס, מוזמנים הקוראים לבקר במדור "תורה ומדע" שבאתר הידברות

האהבה והשנאה שחשתי כלפיה. היא דווקא קיבלה את הדברים, בעיקר בעניין של הושתת הסולם כדי לרדת מהעץ. במשך השבוע שהיינו שם, דיברנו קצת על החברות שלנו, והרבה על הפרדה הקשה והנוראה, ומה היא עשתה לנו. והיא עשתה המון רע. לשתינו. מסתבר שכל אחת מאתנו נשאה בתוכה גוש של כאב, כעס ואי-אמון כלפי העולם. דיברנו על חשיבות הסולם שאנו צריכים להגיש לבני הזוג שלנו, כשהם כועסים, גם כאשר הם לא צודקים. אמרתי לה, שבני זוג יכולים להתגרש על דברים של מה-בכך, כמו מי יכבה את האור בלילה. זה לא האור כמו הכבוד. תמיד צריך שיהיה איזון, שאחד הצדדים ידע להוריד את השני מהעץ, אחרת הוא נשאר שם ואינו יודע לרדת.

היא הודתה שזו הבעיה שלה בחיים. כשהיא חושבת שהיא צודקת, היא יכולה להיכנס לסכסוכים ארוכים מבלי יכולת להיחלץ מהם. למזלה, בעלה תמיד מוצא את הדרך להוריד אותה, אך הוא חש עצמו ממורמר על כך.

כשהשבוע הסתיים, התברר לנו שהתקרבו זו לזו מאד. חזרנו קצת אל העבר ואל הקשר המיוחד בינינו. במשך כל השבוע, היינו עסוקות זו עם זו, וכמעט לא התייחסנו לכל המבקרים. הבעלים שלנו לא התלוננו. נראה שהיו מרוצים מהמצב, אולי משום שסבלו רבות ממנו בעבר.

ביום האחרון סיכמנו, שאנו חוזרות להיות חברות טובות. הבטחנו לעצמנו, שלא נרשה לעצמנו להיפרד בשל אי-הבנות גדולות או קטנות. קיווינו שאנחנו יכולות לסמוך על עצמנו.

לאחר מכן ירדנו אל הלובי. בעלי ובעלה סידרו את ענייני התשלום, ולאחר מכן עלו לחדר כדי להביא את המזוודות. ואז ניגשת אלינו מנהלת בית החלמה ואומרת: "נו, נהניתן יחד?" "מאד", אמרנו. "איך לך מושג כמה היה טוב לנו יחד", אמרה גילה. היא פקחה זוג עיניים. "איך לי מושג? אתן יודעות אילו מהפכות עשינו בשביל לשים אתכן יחד?"

"סליחה?" לא הבנו על מה היא מדברת. והיא ממשיכה: "בית החלמה היה תפוס לחלוטין, אבל הבעלים שלכן ניגשו אליי והסבירו לי, שהם נפגשו לראשונה בהמתנה בחדר הלידה. הם הסבירו לי שחשוב להם שתהיינה יחד, ושזה יכול לפתור להם הרבה בעיות. הם הסכימו לשלם מחיר כפול, אבל אני לא ניצלתי זאת, וסידרתי לכן חדר משותף, על אף שעד הרגע איננו מבינה מה כבר היה קורה, אם שתי חברות טובות כמוכן היו מוותרות במשך שבוע ימים זו על זו."

כל ספריו של הסופר הרב חיים ולדר בהידברות שופס - 073-222-1250

האמנתי שתעשי לי את זה. חשבתי שזה סתם איום, שאת מאיימת לא להגיע. עברה שעה ועוד שעה, ואת לא מגיעה. את יודעת כמה זה פגע בי? כמה זה השפיל אותי בעיני אחותי ובעיני כל המשפחה? את מדברת על לשבור את הלב?"

לא האמנתי שיהיה לה עוד מה להגיד. "את עוד מאשימה אותי?" שאלתי. "אחרי שלא הזמנת אותי לחתונה?"

"מה הקשר? אני מזמינה לחתונה? הוריי מזמינים, והם החליטו לצמצם במזומנים. מה רצית שאעשה? גם כך הייתה לי אי-נעימות גדולה מהעניין. חשבתי שאת - כתברה טובה - תתחשבי, ואת מתחילה לאיים שלא תבואי לבת מצווה וגם מקיימת את האיים?"

התחלנו להתווכח, וראיתי שהיא פשוט לא תופסת במה חטאה נגדי. לפתע תפסתי מהו העניין. "תגידי", אמרתי. "היינו חברות טובות?"

"הכי טובות."

"הייתי נאמנה אליך?"

"היית."

"הייתה לי סיבה כלשהי, להיפגע מכך שלא הזמנת לחתונה?" "לא. הייתי פגועה מזה שלקחת את זה ככה..."

"אני שואלת שוב. נניח שלא הייתי צודקת, או-קיי? ממש לא צודקת. נניח שכעסתי על משהו, שכלל לא הייתי צריכה לכעוס עליו. כעת, החברה הכי טובה שלך כועסת עלייך, שלא בצדק. האם לא היית צריכה לנסות להרגיע אותה?"

"קודם כל, אם זה לא צודק, מה פתאום שאני ארגיע? מלבד זאת, את הענשת אותי בכך שלא באת לבת מצווה." אמרתי לה: "לשם מה שלחתי את אחותך? הייתי במצוקה. רציתי לשדר לך שאני פגועה, רציתי שתפייסי אותי. טיפסתי על עץ, מתוך כוונה שאת - כחברתי הטובה - תורידי אותי ממנו, ומה עשית? במקום להביא סולם, החלקת את העץ, כך שלא אוכל אפילו להיאחז בכוחות עצמי ולרדת. השתלחת בי, צחקת עליי. הייתי חברה שלך כל כך הרבה שנים. כעסתי עלייך. נניח שלא צדקתי. האם לא הגיע לי ממך סולם קטן שיאפשר לי לרדת מאי-הצדק שלי? האם הכל צדק בעולם, או שיש גם חברות? הרי לא ציפיתי שתבקשי סליחה, רק שתתקשרי ותאמרי: 'מה קרה, אסתי, מדוע את פגועה?' ואז הייתי עונה לך: 'בגלל שלא הזמנת אותי', ואת היית אומרת לי: 'באמת לא יכולתי, ונדבר על זה, אך קודם בואי ותשתתפי בבת מצווה'."

"אך את ישבת בבית, ידעת שהחברה הכי טובה שלך תקועה על סולם, ואמרת לעצמך: 'שתלך לכל הרוחות, שתישארו שם. אני לא אתקשר אליה. מי היא בכלל? עשר שנים היינו חברות. מעולם לא עמדת במבחן. במבחן הראשון שעשיתי לך - נכשלת. שברת את לבי ואת כל מה שחשבתי על המושג 'חברות'." "כך דיברתי ודיברתי, בכיתי על כל השנים שחלפו ועל כל המרמור שצברתי, על כל הזיכרונות, כל

עדיין לא גולשים קבוע באתר הידברות?!

מדי חודש נרשמות באתר ובאפליקציה יותר מ-2 מיליון כניסות. אתר הידברות (hidabroot.org) הוא אתר ההידות הגדול בעולם!

01 האתר מכיל מגוון ענק של מדורים - יהדות, חדשות ואקטואליה, נשים, רחניות, חסידות, תרבות, ילדים, רץ ברשת ועוד...

02 מתחם ה-VOD של אתר הידברות מכיל יותר מ-10,000 רצועות וסרטים מרתקים, לצפייה נוחה ומהירה, בשלל נושאים

03 להודרת האפליקציה תפשו "הידברות" בתנויות האפליקציות של אפל ואנדרואיד. הוודרה בחינם

04

לאור הביקוש הרב

סדנת תעצומות מאת רחל בולטון

הנושאים הנלמדים בסדנא

מפגש 1: שינוי כתיהליך | הקושי והכאב מטף לצמיחה
מפגש 2: החופש לבחור באושר | לוותר להפגע
מפגש 3: האיש עם החור | פחדים ושליטה בחיינו
מפגש 4: לאפשר בחיים | כבוד אהבה ומה שביניהם
מפגש 5: כיצד מוחלים | מחילה חמלה החלמה

הסדנא בת 5 מפגשים תתקיים אי"ה מידי יום רביעי החל מ: כ"ז אב 31/8/16 בין השעות: 18:30-22:00 באולמי 'הידברות' רח' שנקר 20 פתח-תקוה (קרוב לצומת גאה)

073-222-1300

רישום מראש חובה! מס' מקומות מוגבלו

בישיבתו של אבא

אפלו בראש השנה, בשעה שקדם תקיעות השופר, כאשר היה עליו להתיצב מול הצבור ולהשמיע דברי חזק ומוסר, היה הבבא סאלי אוחז ספר בידיו ומקריא מתוכו...

גדלותו בתורה של הבבא סאלי היתה עצומה ונוראה. בגיל שלש עשרה, בסעדת הבר מצוה שלו, נשא דרשה מפלפלת, אותה הכין בכוחות עצמו. ומיד לאחר מכן הצטרף לתלמידי הישיבה שקבלו תורה מפי אביו, רבי מסעוד. על אף גילו הצעיר, קבל על עצמו הבבא סאלי את סדר היום המחייב של הישיבה, ונצל כל רגע ללמוד תורה. סדר הלמוד של הישיבה החל בחצות הלילה. בשעה

זו קמו כלם, נטלו ידיהם וברכו ברכות השחר, ואחר פתחו בתקון חצות, בקול בכי ונהי על גלות השכינה. לאחר מכן ישבו תלמידי הישיבה והגו בדברי הזהר הקדוש עד אור הבקר, ולאחר טבילה במקוה פנו להתפלל תפלת שחרית. לאחר התפלה וטעימת פת שחרית, עסקו בני הישיבה בלמוד 'חק לישראל', ומיד לאחר מכן החלו ללמד גמרא בעיון במשך שעות ארוכות, עד הגיע זמן תפלת מנחה ותפלת ערבית.

לאחר תפלות מנחה וערבית, עברו בני הישיבה לחלק ההלכה. במשך כמה שעות עסקו בלמוד ההלכה, בארבעת חלקי השלחן ערוך, ולאחר מכן עלו על יצועם לשנת לילה קצרה, עד הגיע זמן תקון חצות...

בסדר יום קפדני זה הנהיג הבבא סאלי את עצמו, החל מגיל שלש עשרה! כך רכש לו, הבבא סאלי, במשך כמה שנים ידע עצום ונרחב, בכל מקצועות התורה. מסכתות הש"ס היו שגורות בפיו על ברן, והוא הסמך על ידי אביו גם במקצועות השחיטה, המילה, וכתובת סת"ם.

התמדתו בתורה של הבבא סאלי רק הלכה והתעצמה עם השנים, כאשר בכל תקופה הוא מוסיף לעצמו עוד הנהגה קדושה, עוד קבלה, עוד מנהג חסידות וטהרה.

ואולם, על אף גדלותו בתורה, הציניע הבבא סאלי את עצמו עד מאד. כך, למשל, הקפיד שלא למסר שעורים ברבים, ושלא להשמיע חדושי תורה ברבים.

אפלו בראש השנה, בשעה שקדם תקיעות השופר, כאשר היה עליו להתיצב מול הצבור ולהשמיע דברי חזק ומוסר, היה הבבא סאלי אוחז ספר בידיו ומקריא מתוכו...

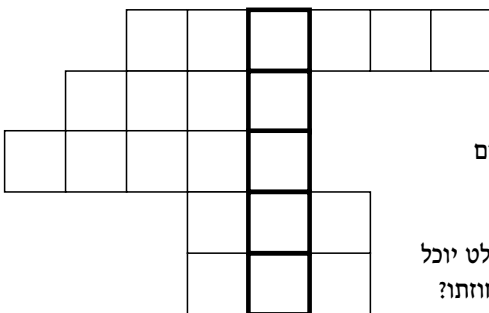
ברב ענותנותו, כאשר נאלץ למסר שעורים לתלמידי הישיבה של אביו, בהוראתו, הורה לתלמידי שלא להעלות את חדושי על הכתב.

ופעם אחת, כאשר החליט אחד התלמידים לעשות זאת, נדהם לגלות כי כל מהלך השעור פרח ממחו כצפור דרוו...

לרכישת הספר 'סידנא בבא סאלי' לילדים
בהדברות שופט חייגו: 073-222-12-50

חידה בריבוע

מאת עוזי קייש

הערה: התשובות בכתוב מלא

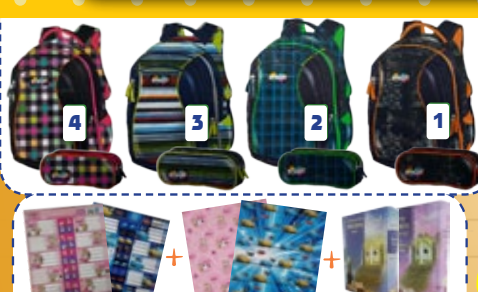
1. מהאנשים שינחלו את הארץ. "ולמטה בני אשר נשיא _____ בן שלמי".
2. ביטוי לקרוב משפחה, אחד מהקרובים הנוקמים את נקמת בן משפחתו שנרצח. _____ הדם
3. בני ישראל מצווים לתת ארבעים ושמונה ערים ל _____.
4. מתי מי שהורג בשוגגה ונס לעיר מקלט יוכל להשתחרר ממנו ולשוב אל ארץ אחוזתו? "ואחרי _____ הכהן הגדול".
5. מהי המילה בפרשה הזוהה במשמעותה למילים - צד, קצה? "ומחה על _____ ים כנרת".

אם פתרתם נכונה את החידון תקבלו בטור המודגש: מצוות לא תעשה בפרשה שלא לקחת כופר מהורג נפש בשוגג כדי לפטרו מן _____

מה בפרשה?

חלוקת הארץ וערי המקלט

בפרשת מסעי מסכם משה את כל מסעי בני ישראל במדבר, החל מרעמסס שבמצרים ועד ערבות מואב, שם הם נמצאים כעת. במקום הזה מצוה ה' את משה על ירשת הארץ וההתיישבות בה. כמו כן מתאר ה' למשה את גבולותיה של הארץ המבטחת, ומפרט את שמות נשיאי השבטים שיצאו בראש כלם, ומעליהם - יהושע בן נון ואלעזר הכהן. השבט היחיד שלא יירש נחלה משלו הוא שבט לוי המיעד לעבודת הקדש, וכל אחד מהשבטים האחרים מצוה להקצות להם ערים בנחלתם. צווי נוסף הוא הפרשת שש "ערי מקלט" בשני עברי הירדן - ערים אליהן יוכל להמלט רוצח בשגגה, בברחו מפני גואל הדם הרוצה להרגו.

ערכה מדהימה לשנת הלימודים החדשה
ילקוט אורטופדי איכותי שמתחלק ל-2 תיקים + קלמר תואם + סידור כוונת הלב + רוד לבנות או כחול לבנים + 2 גלילי נייר עטיפה + 3 דפי מדבקות
במחיר מדהים כולל שליח עד הבית...
073-222-12-50 shops.hidabroot.org

חוזרים ללימודים
ילקוטי SMASH מדגם חדש ולא משיים קודמות!!
תן זמן חקירת!!!

פרוביוטיקה (המשך)

במאמר הקודם הודגשה החשיבות של תקינות הפלורה של מערכת העיכול, כלומר, אוכלוסיית החיידקים הטובים המצפים את השכבה הפנימית שלה. עוד הודגש, שפגיעה וירידה בכמות אוכלוסיית החיידקים הטובים לעומת החיידקים הלא-טובים והפתוגניים (גורמי מחלות) השונים, כגון פטריות, תולעים, ועוד מיקרו אורגניזמים שונים, פוגעת בבריאות ומאפשרת לפתוגנים שונים להתחזק ולהביא לירידה ברמת הבריאות.

מה גורם לפגיעה וירידה ברמת החיידקים הטובים בכמות ובאיכות? בזאת אבקש לעסוק במאמרי זה. מספר גורמים לפגיעה ברמת החיידקים הטובים (פרוביוטיקה טבעית) במערכת העיכול. ראשית, נטילת תרופת האנטיביוטיקה היא מהגורמים הבולטים בפגיעה באוכלוסיית המעינים. האנטיביוטיקה קוטלת חיידקים שונים, כאשר אדם סובל מהם, ולשם כך נוטלים אותה. אולם, אין היא מבחינה בין החיידקים השונים: אלו שאנחנו רוצים לפגוע בהם ואלו שאין אנו רוצים לפגוע בהם. כך נמצא שרמת האוכלוסייה של החיידקים הטובים נפגעת. תרופות נוספות תורמות לפגיעה בפרוביוטיקה הטבעית במערכת העיכול והן תרופות נוגדות חומצה שונות הגורמות להפחתת החומציות במערכת העיכול ולהיווצרות סביבה בסיסית שאינה טובה להתפתחות החיידקים הידיוטיים.

אף נטילת סטרואידים פוגעת בפרוביוטיקה הטבעית. ואכן אנחנו מוצאים פעמים רבות שאלו הנוטלים אנטיביוטיקה או סטרואידים לאורך זמן מתפתחת אצלם פטריה. לעיתים אף פוגשים אותה בעור או בציפורניים ולעיתים פוגשים אותה בצורה של הפרעות עיכול קשות.

תזונה עשירה בסיבים תזונתיים, הנמצאים לרוב בירקות ופירות, דגנים וקטניות, מעודדת התפתחות של חיידקים טובים. אי לכך, אלו שנמנעים מאכילת מזונות אלו ומעדיפים לצרוך בתזונתם מזון מעובד ומתועש עשיר במזון מן החי, וסוכרים שונים, פוגעים ביכולת ההתרבות של החיידקים הטובים, ולהפך: גורמים לשגשוג החיידקים המזיקים הפטריות ושאר המיקרואורגניזמים הפתוגניים הפוגעים בבריאות.

אי לכך המסקנות העולות הן: יש להעדיף בתזונה היומית שלנו צריכה של ירקות, פירות ודגנים שונים ולהמעיט עד כמה שאפשר בחלבון מן החי מזון מתועש וכדומה. תזונה טובה אף יכולה במקרים רבים למנוע את הצורך באנטיביוטיקה וכדומה, וכשכבר יש צורך על פי הוראת רופא - אפשר להוסיף נטילה של פרוביוטיקה (כשלוש שעות אחרי) כדי לשמור על רמת החיידקים הטובים במערכת העיכול ולשמור בכך על הבריאות. אליהו שכטר הוא אידיאולוג ומטפל טבעי

על שנאת החן שלהם

קל לאהוב את הרחוקים. יותר קשה לאהוב את הקרובים אלינו. שיעורי בית לבין המצרים

"תרבות אנשים חטאים!" נוזף משה בבני ראובן וגד כשהם מביעים את רצונם להתיישב בעבר הירדן המזרחי וכוונתו היא, שהנטייה של המרגלים שלא להיכנס לארץ התרבתה ו"הדביקה" גם אותם.

והנה, אומרים חז"ל, בגלל הכינוי "תרבות אנשים חטאים", נענש משה ויצא ממנו שבואל בן גרשום, שהיה כומר לעבודה זרה. גם אצל משה, כנראה, התרבתה הנטייה של חמיו, יתרו, לעבודה זרה דבקה בנכדו, גרשום! (ספר חסידים, קלו) והלקח - נורא! ברגע שבבית שולטת תרבות דיבור הפוסלת עובדי ד' אחרים, מובטח שמבית כזה, יצאו ילדים לתרבות אחרת, תרבות רעה, ל"ע.

אחד מן הדברים המבעייתיים שבישרו את החורבן, היה ההיכל הפתוח: מדי ערב, היו נועלים את דלתות ביהמ"ק ובבוקר - היו מוצאים אותן פתוחות לרווחה! עד שבא רבי יוחנן בן זכאי ואמר: "היכל היכל! עד מתי אתה מבעית את עצמך?" ונסגרו הדלתות (ימא לט, ע"ב). מדוע אומר ריב"ז שההיכל מבהיל את עצמו? התשובה העצובה היתה, שריב"ז הבין שהשנאה בין הפלגים בעם היתה כה עמוקה, שגם לנוכח המחזה המבעית של דלתות ההיכל הפתוחות, לא עשה איש חשבון נפש על חטאיו ולא חשב לשוב בתשובה הצדוקים תלו את האסון באשמת הפרושים והללו

"הפילו את התיק" על הבריונים. במצב כזה, אומר ריב"ז, לא תועיל שום תוכחה לעם: לא נפילת שבויים בשבי נורא למשך שנים ארוכות, אף לא גירוש מאות משפחות מבתיהן, חילול שבת בפרהסייה או מצב כלכלי נורא של משפחות מרובות ילדים. כשקיימת שנאת חנם, תהא כל תוכחה מיותרת מפני שתמיד ניתן יהיה להצביע על תרבותם החטאה של האחרים. כשדלתות הפה פעורות - פעור אף היכל ד' לכל החורבנות. "שנאת חנם" משמעותה, שנאת "החן שלהם", של עובדי ד' האחרים. כמה קל לאהוב ולקרב את "אחינו החילונים" אך מי יזכה ל"אשרי תבחר ותקרב ישכון חצריו"? קירוב אלה השייכים ל"חצר" הביתית שלנו? כדי שלא יצאו ילדים לתרבות רעה, צריך להיות חרדים מדיבורים על חרדים, צריך פיות סגורים מדיבורים על סרוגים, צריך לדבר דיבורי חן על ה"נחמנים", דיבורי חסד על החסידים וחלילה, לא ללאוט לשון הרע על הליטאים.

מי אחראי לתרבות הדיבור בבית? את, כמוכן. איך זוכים ל"חנוך לנער"? כשזוכרים ש"על פי", על הפה שלי, מוטלת האחריות ל"דרכו". פסוקים כה רבים מוקדשים בפרשת "מטות" לחשיבות דיבוריה של אישה דווקא, מפני שאת היא זו שמטה את הבית מעלה או מטה: מעודדת את אהבת חנם, החן של האחרים או לחילופין, מגנה תרבות דיבור שוללת בשולחן השבת. את שרת-התרבות בבית. על פיך יישק דבר.

את ספרה החדש של הרבנית "כמים לבך - מסע בין המצרים" ניתן להשיג בהדברות שופס: 073-222-12-50

עשר עובדות מאת נ.גריין

לא היה עולה בלבבכם לסגור את המוסד".

6. בשביל ברכה אחת ביום, טוב לסבול ייסורים - מעשה שהיה עם המהרי"ל דיסקין, כשבא לברך בברכת 'שנה טובה' אלמנה מלומדת סבל, שהוצרכה לטיפול סיעודי מלא באופן שאינה יכולה להזיז אבר. וביקשה מהמהרי"ל: 'דבי! ברכני באריכות ימים', ולתמיחה העומדים למה לה אריכות ימים אם כל כך קשה עליה סבלה, השיבה כך: אחת ליום באה אישה לרחוץ אותה, ולאחר מכן היא מצליחה לומר ברכה פעם אחת ביום בנקיות. וכדאי לה להיות יממה שלמה בסבל כדי לזכות לומר ברכה אחת...

7. הברכות: ריח ניחוח אשה לה' - הברכות והתפילות הן יסוד גדול מיסודי תורתנו. חז"ל אמרו: 'תפילות כנגד תמידים תקנום'. והכוונה, שכמו שהקרבת הוא אשה לה' והוא ניחוח, כך התפילות והברכות הם אשה לה'.

8. על הלחם לרקוד משמחה - מסופר שרבי ברוך בער לייבוביץ' זצ"ל שח לתלמידיו פעם על התרגשות שאחזה בו כששמע מאחד מיהודי סלוצק, כשבצע על כיכר לחם, ואמר: 'לו היה לחם שכל ומוח, ויכול היה לדבר, כמה שמחה היתה לו? הלא היה רוקד משמחה, בידועו שעל ידו ועליו כעת יברכו את השם הגדול והנורא'.

9. כיצד ניתן לברך בכוונה? ידועים דבריו של מרן הגר"ח קנייבסקי: "לחשוב על מילות הברכה. אם מתרגלים בכך, זה לא קשה! וכדי להתרגל, צריך לכוון שלושים יום בלי הפסקה, ואז כבר התרגלו". רבי יהודה צדקה זצ"ל הציע לחלק את הברכה לשלושה חלקים: ברוך אתה ה', אלוקינו מלך העולם, וכו'...

10. הדרך העיקרית להשיג רוח הקודש - רבנו חיים ויטאל זצ"ל כותב: "עיקר השגת האדם אל רוח הקודש תלויה על ידי כוונת האדם וזהירותו בכל ברכות הנהגין..."

על חשיבות ברכה ככוונה

מה הדרך לזכות לשפע ברכה, לחיים ארוכים ואף לרוח הקודש?

1. הדרך לזכות לשפע ברכה - הזוהר בפרשת ויחי: "כל המברך לה' - מתברך, ומי שאינו מברך - אינו זוכה לשום ברכה, כמו שנאמר 'כי מכבדי אכבד', ומלבד זה יזכה לחיים ארוכים".

2. המלאכים עונים 'אמן' - ספר 'קב הישר': "בכל מצווה שמברכים עליה, מתכנסין אליה אותן המלאכים (השייכים למצווה ההיא) ועומדים סביבות המברך ושומעים הברכה ועונים 'אמן'".

3. המברך, כאילו קיים את כל המצוות - במדרש: "טעמו וראו כי טוב ה', אמר הקב"ה: 'הוי מקיים כל המצוות שנתתי לך בתורה, אם אכלת מפירות הארץ או מן האילן הוי מברך עליהם', ובפירוש "זית רענן" כתב: "פירוש: אם ברכת על כל דבר, כאילו אתה מקיים כל המצוות". (ילקוט שמעוני, תהילים לד).

4. על ידי הברכה האדם כביכול אוכל משלו - במדרש: "אמר הקב"ה: אם אכלת ואמרת 'ברוך אתה ה'... אל תחזיק טובה שאכלת משלי, אלא משלך אכלת. וכאילו קיימת כל התורה דכתיב 'ואכלת ושבעת וברכת', וסמך ליה 'כל המצווה'".

5. ילד יהודי מברך משפיע טובה על כל העולמות - הגרי"ז סלובייציק שלח שני תלמידיו להקים ישיבה באור יהודה עבור ילדים ממשפחות שבורות. לאחר תקופה של עמל והשקעה, חשו ראשי המוסד כי הם אינם רואים ברכה בעמלם ובאו להתייעץ עם הגרי"ז. השיב להם הגרי"ז: "די שאתם מצליחים שילד יהודי יאמר פעם אחת ברכה! אילו הייתם יודעים מהי גודל החשיבות לזכות ילד יהודי פעם אחת בברכת 'שהכל',

חדרים אחרונים

חופשה קייצית
חימום

הידברות מזמינה אתכם לסופ"ש משפחתי במלון המפואר "רמדה ירושלים" בהשתתפות הרב **זמיר כהן** הסופ"ש יתקיים אי"ה בין התאריכים: כ"ג אב 25-27/8

הוצאות מרתקות ★ ארוחות כיד המלך ★ פעילות לילדים ★ הופעות ★ בריכה חדר כושר **מזמור לילדים!**

מהרו הבטיחו מקומכם עמנו < **073-2221270**

הידברות מסי' חדרים מובטלים

נופש הקיץ הגדול של הידברות

בין התאריכים: 18-20/8 י"ד-ט"ז אב

הידברות מזמינה אתכם לסופ"ש משפחתי במלון "ציפורי בכפר" חפץ חיים בהשתתפות: הרב **זמיר כהן** הרב **מרדכי לוי**

פארק מים הרצאות הופעות...
לפרטים והזמנות חייגו: **073-2221270**

מחלקת שלום בית

תקשורת זוגית
נישואים שניים
הדרכה זוגית לבעלי תשובה
מערכת היחסים עם הורי בני הזוג
גישור על פערים בין בני הזוג
על רקע דתי ועוד...

מנחי שלום בית חנוסים
יעניקו הנחיה לזוגות

תאמו פגישה באזור מגוריכם:
073-222-1-310
shimonb@htv.co.il
דיסקרטיות מובטחת

היום יש לאן לפנות!

לאור הפניות הרבות דרושים יועצים מוסמכים נוספים למחלקת שלום בית. אם הינך עוסק ומצליח בתחום אתה מוזמן לפנות אלינו! קורות חיים למייל: shimonb@htv.co.il

האם אני?
האם אני?
אין לווה...
אולי לווה...
אולי לווה...
אולי לווה...

חודש אלול ממשמש ובא...

מתחזקים ומחזקים את ארון הספרים עם הרב זמיר כהן

הזיוף הגדול: "תעשיה" היסטורית ושמה: משיחי שקר, מי אתה יש"ו? הנוצרי, האבסורדים של הברית החדשה, הכל על הזיוף הנוצרי.

הגדה של פסח: פירוש נפלא של הרב זמיר על הגדה, כולל הלכות פסח, ופרק אודות הממצאים שהתגלו במצרים מתקופת שבעד אבותינו.

מגילת אסתר: פירוש נפלא של הרב זמיר על מגילת אסתר, כולל הלכות חודש אדר ופורים, ותמונת מרהיבות מתוך הפירות בשושן הבריה.

שיר השירים: ביאור נפלא של הרב זמיר על המשל והנמשל בשיר השירים.

ארכיאולוגיה תנכית: תגליות ארכיאולוגיות מסעירות וממצאים בשטח המצביעים בבירור על אמינותן של עדויות התנ"ך ודיוקן עשיר בתצלומים מרהיבים.

המהפך 1.2.3.4: המדע מגלה את התנ"ך - תגליות מדעיות חדשות המופיעות בתורה זה אלפי שנים.

האדם ועולמו: קובץ הרצאותיו ושיחותיו של הרב זמיר במגוון נושאים הקשורים לאדם וכוחותיו: עבודת המידות, פשר החלומות, ועוד...

מפתחות לחיים: כל המפתחות לחיי איכות טובים ומאושרים: שלום בית, חינוך ילדים, עבודת המידות, בריאות הגוף והנפש, ועוד.

הצופן: סוד האותיות העבריות והשפתן על האדם עפ"י שמו, עצות והדרכה בבחירת שם ועוד.

שו"ת נזר כהן: שאלות ותשובות בנושאים הלכתיים שונים.

מסע אל האמת: איגוד חוברות שמספקות שאלות והכחות לאמינות תורת ישראל.

כזית בזמננו: בירור שיעור כזית בזה הזמן לעניין ברכה אחרונה, אכילה דאורייתא בפסח ובסוכות, האם השיעורים לפי נפש או משקל ועוד...

הכנסו לאתר 'הידברות שופס' shops.hidabroot.org **חייגו: 073-222-12-50**

25% הנחה ברכישת כל ספרה הרב זמיר כהן